

Arrest

nr. 62 248 van 27 mei 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Senegalese nationaliteit te zijn, op 15 februari 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten van 20 januari 2011.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 april 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. SOUDANT, die loco advocaat P. DUYCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij, die verklaart van Senegalese nationaliteit te zijn, doet samen met haar Belgische partner op 27 augustus 2010 een verklaring van wettelijke samenwoning.

Diezelfde dag dient de verzoekende partij een aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in. Er wordt haar verzocht 'bewijzen van duurzame relatie' over te leggen.

Op 27 december 2010 is er een positieve samenwoningcontrole.

Op 20 januari 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Dit is de bestreden beslissing, met kennisgeving op 28 januari 2011, die luidt:

"In uitvoering van artikel 52, § 4, vijfde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verklaring verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, aangevraagd op 27.08 2010 door K. O. (...), geboren te (...), op (...) en van Senegalese nationaliteit, geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen. Reden van de beslissing:

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste één jaar met zijn partner, zoals vereist door de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag, of dat zij elkaar tenminste één jaar kennen, of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben (criteria bepaald door artikel 11 van het KB van 05 juli 2010).

Betrokkene brengt volgende bewijzen voor de relatie aan;

• Een verklaring op eer van de dochter van de partner van betrokkene: deze verklaring kan niet aanvaard worden omdat ze een gesolliciteerd karakter heeft en niet op haar waarachtigheid en feitelijkheid kan getoetst worden.

- Een aanvraag voor een voorlopig rijbewijs voor betrokkene dd. 15.11.2010 en een arbeidsovereenkomst voor uitzendarbeid dd 22.11.2010: de recente data van deze documenten toont niet aan dat betrokkenen reeds één jaar voor de aanvraag hebben samengewoond of elkaar reeds minstens één jaar voor de aanvraag kenden.

- Foto's waarvan de data er zelf zijn bij aangebracht: deze foto's kunnen niet aanvaard worden als bewijs aangezien ze zonder datum niet op hun authenticiteit kunnen getoetst worden.

Er is bijgevolg niet voldaan aan de hierboven vermelde criteria en het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene."

2. Over de rechtspleging

Op 8 mei 2011 dient de verzoekende partij een "conclusie" in. De Raad wijst erop dat artikel 39/81 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) gewijzigd werd door de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen (BS 31 december 2010). De wet trad in werking op 10 januari 2011. Door deze wetwijziging werd de repliekmemoire afgeschaft en vervangen door een synthesememoire. Een synthesememoire kan slechts ingediend worden nadat de kamervoorzitter of de rechter die hem vervangt van oordeel is dat de juridische complexiteit van de zaak het neerleggen van een synthesememoire vereist. De griffie brengt deze beschikking, samen met de nota met opmerkingen, ter kennis van de verzoekende partij. De verzoekende partij beschikt over een termijn van vijftien dagen te rekenen vanaf de kennisgeving ervan, om deze synthesememoire neer te leggen. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de verzoekende partij haar verzoekschrift tot nietigverklaring op 15 februari 2011 ingediend heeft, zijnde na de wijziging van artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet en de afschaffing van de repliekmemoire. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt niet dat de griffie van de Raad een synthesememoire opgevraagd heeft. De conclusie ingediend door de verzoekende partij op 8 mei 2011, dient bijgevolg als een niet voorzien procedurestuk uit de debatten geweerd te worden.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert de verzoekende partij aan: "Schending van artikel 8 EVRM."

Zij verwoordt het middel als volgt:

"Verzoeker verblijft reeds sedert het jaar 2009 op onafgebroken wijze in het Rijk.

Verzoeker wenst dan ook artikel 8, in de ruimste zin in te roepen als buitengewone omstandigheid.

Verzoeker verklaart dit argument nader.

De Raad van State heeft bevestigd dat de toepassing van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens buitengewone omstandigheden kan uitmaken (R.v.St. 12.10.2001, nr.99.769)

Artikel 8, 1 EVRM bepaalt: "Eenieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie."

Dit artikel wordt gewoonlijk toegepast met het oog op de bescherming van het gezinsleven, wat door verzoeker ook expliciet wordt aangehaald.

Dit is echter slechts één van de aspecten van het artikel.

De bescherming van het familie- en gezinsleven staat immers naast de ruimere notie van het privéleven. VANDE LANOTTE stelt dat één van de vier aspecten van de toepassing van artikel 8 EVRM, is het recht op het uitbouwen van menselijke contacten en sociale banden.

(J. VANDE LANOTTE, G. GOEDERTIER, Overzicht Publiekrecht, Die Keure 2001, nrs. 640 en 649)

Het is dus duidelijk dat artikel 8 EVRM niet alleen het gezinsleven, maar ook andere sociale banden beschermt.

Bijgevolg heeft elke persoon recht op het uitbouwen van sociale banden en de bescherming ervan op basis van dit artikel.

Het is niet aan de Belgische administratieve overheid om de lezing van artikel 8 EVRM te beperken tot het gezinsleven, zeker nu "privé-leven" expliciet naast familie- en gezinsleven vermeld staat als aparte notie.

Verzoeker meent dan ook in elke geval een beroep te kunnen doen op artikel 8 EVRM.

Immers hij verblijft sedert 2009 ononderbroken op Belgisch grondgebied, eerst te Charleroi en daarna te Brussel en tenslotte in leper.

Door dit lange verblijf zijn zijn banden met zijn land van herkomst doorgeknipt. In België daarentegen heeft verzoeker duurzame vriendschapsrelaties opgebouwd, zowel bij de allochtone als bij de autochtone gemeenschap.

Verzoeker heeft voltijds werk in het bedrijf C. P. (...) NV, (...). Hij is goed ingeburgerd in het bedrijf en heeft er vriendschapsbanden opgebouwd met zijn medewerkers.

Verzoeker spreekt zeer vlot Frans gezien zijn verblijf in Charleroi en Brussel. Hij spreekt ook Nederlands en begrijpt het goed.

Verzoeker is sedert oktober 2010 ingeschreven in het CVO Westhoek-Westkust, Stationsstraat 25, te leper waar hij elke zaterdagmorgen er Nederlandse les volgt.

Verzoeker heeft zich in oktober 2010 ook aangemeld bij het onthaalbureau inburgering West-Vlaanderen en volgt er een inburgeringsprogramma.

Vervolgens heeft verzoeker te Doornik een theoretisch rijexamen afgelegd op 18.11.2010 waarvoor hij geslaagd was.

Hij leert nu rijden met een voorlopig rijbewijs. Zijn echtgenote B. M. (...) is geregistreerd als zijn begeleidster. Iedereen die ooit iemand heeft leren rijden, weet dat er een sterke relatie en stalen zenuwen moet zijn om als instructeur te fungeren als voorbereiding voor het praktisch rijexamen.

Verzoeker legt een aantal details voor van de proximusfacturen van zijn echtgenote. De oudste factuur dateert van 25.01.2010 voor de periode van 19 december 2009 tot en met 18 januari 2010. Het BASE nummer: (...), is het nummer van verzoeker. Er kan gemakkelijk nagegaan worden dat mevr. Mahieu geregeld telefonisch contact heeft met verzoeker.

Tenslotte legt verzoeker een aantal een 16-tal verklaringen af voor van de huisdokter, van kennissen, familieleden en vrienden die verklaren dat verzoeker samen met Mevr. B. M. (...) een hechte relatie onderhouden sedert november 2009.

Voor zoveel als nodig voegt verzoeker nog foto's bij die achteraan gedateerd worden. Verzoeker voegt nog een stick bij waarop de foto's staan en waaruit kan afgeleid worden dat de datum op de foto's geschreven effectief de datum is waarop de foto's getrokken werden.

Aldus kan verzoeker niet meer beschouwd worden als een buitenstaander in de Belgische gemeenschap. Verzoeker heeft zich op gebied van taal en op gebied van sociaal leven volkomen geïntegreerd.

Hoewel de minister mensen met een illegaal verblijfsstatuut niet wenst te belonen, mag verzoeker louter omwille van zijn illegale verblijf niet het recht ontzegd worden om zijn sociale banden verder uit te bouwen en te bestendigen, gezien dit recht gewaarborgd is door artikel 8 EVRM

Tenslotte kan niet verwacht worden van het gezin in België dat het zou verhuizen naar het land van oorsprong gezien het de wettelijk samenwonende mevr. M. (...) de taal niet spreekt van het land van oorsprong, gezien zij wegens haar familiebanden verknocht is aan België en gezien ze niet vertrouwd is met de cultuur van dat land.

Voor zoveel als nodig is dient er aan toegevoegd worden dat het rolrecht voorzien in de wet van januari 2011, artikel 39/68 nog niet van toepassing is gezien het KB ter uitvoering van deze wet nog niet genomen is."

Ter terechtzitting stelt de verzoekende partij dat ze met haar levensgezel niet gehuwd is.

3.2. De verwerende partij merkt op in haar nota:

"Artikel 8 van het EVRM luidt als volgt:

"I. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat verzoeker nalaat aan te tonen dat hij valt onder het toepassingsgebied van artikel 8, eerste lid van het EVRM. Hij beweert weliswaar dat er sprake is van een hechte relatie tussen hem en zijn partner, mevr. M. (...) sedert november 2009, maar laat na deze beweringen te staven. Hij verwijst immers naar de stukken waarnaar hij ook in het kader van zijn aanvraag gezinshereniging heeft verwezen en waarvan verwerende partij niet inziet op welke manier hij met deze stukken zijn beweringen kan staven. De bestreden beslissing heeft immers reeds op duidelijke wijze uiteengezet waarom die bijgebrachte elementen niet aantonen dat er een duurzame relatie is. De beslissing luidt immers als volgt:

" (...) Een verklaring op eer van de dochter van de partner van betrokkene: deze verklaring kan niet aanvaard worden omdat ze een gesolliciteerd karakter heeft en niet op haar waarachtigheid en feitelijkheid kan getoetst worden. Een aanvraag voor een voorlopig rijbewijs voor betrokkene d.d. 15.11.2010 en een arbeidsovereenkomst voor uitzendarbeid d.d. 22 november 2010: de recente data van deze documenten toont niet aan dat betrokkenen reeds één jaar voor de aanvraag hebben samengewoond of elkaar reeds minstens één jaar voor de een aanvraag kenden.

Foto's waarvan de data er zelf zijn bij aangebracht. Deze foto's kunnen niet aanvaard worden als bewijs aangezien ze zonder datum niet op hun authenticiteit kunnen getoetst worden. (...) "

Ook verwijst verzoekende partij naar telefoonfacturen, zijn integratiewil en het feit dat hij verscheidene taal- en inburgeringscursussen heeft gevolgd maar laat na uiteen te zetten hoe deze elementen in het kader van een familie- of gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM relevant zouden zijn.

Bovendien dient erop gewezen te worden dat zelfs al zou verzoekende partij onder het toepassingsgebied van artikel 8, eerste lid van het EVRM vallen, uit de bepalingen van het tweede lid van voornoemd artikel 8 blijkt dat het recht op eerbiediging van het gezinsleven niet absoluut is en dat artikel 8 van het EVRM een rechtmatige toepassing van de bepalingen van de Vreemdelingenwet dan ook niet in de weg staat (RvS 9 oktober 2001, nr. 99 581).

Verwerende partij heeft de eer te stellen dat de bestreden beslissing door de wet, met name de Vreemdelingenwet, is voorzien en dat zij in tegenstelling tot hetgeen verzoekende partij beweert, wel degelijk één van de door artikel 8 van het EVRM opgesomde mogelijke beperkingsdoeleinden nastreeft, aangezien de verblijfsreglementering een middel is ter vrijwaring van 's lands openbare orde en nodig is in een democratische samenleving waarbij als uitgangspunt geldt dat het volgens een vaststaand principe van internationaal recht aan de Verdragssluitende Staten toekomt de openbare orde te verzekeren door meer in het bijzonder de toegang en het verblijf van niet-onderdanen te regelen. Verwerende partij heeft de eer te benadrukken dat uit artikel 8 van het EVRM niet kan worden afgeleid dat een staat de verplichting heeft om de keuze van de verblijfplaats van een vreemdeling te eerbiedigen en een recht op gezinshereniging of verblijf op zijn grondgebied toe te laten (EHRM, Gül t. Zwitserland, 19 februari 1996).

Bovendien houdt de bestreden beslissing geen absoluut verbod in om het Belgisch grondgebied binnen te komen en er te verblijven; verzoeker dient evenwel te voldoen aan de door de Vreemdelingenwet opgelegde binnenkomst- en verblijfsvereisten (RvS 4 mei 2007, nr. 170 806). De bewering als zou verzoeker door zijn lange verblijf in België al zijn banden met zijn herkomstland doorgesneden hebben, lijkt weinig waarschijnlijk en die bewering wordt bovendien niet gestaafd met bijkomende elementen.

Gelet op het voorgaande wordt een schending van artikel 8 van het EVRM derhalve niet aannemelijk gemaakt.

Het enig middel is ongegrond."

3 .3. Artikel 8 van het Europees Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) bepaalt als volgt:

"1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

Wanneer een risico van schending van het respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven wordt aangevoerd, kijkt de Raad in de eerste plaats na of er een privé- en/of familie- en gezinsleven bestaat in de zin van het EVRM, vooraleer te onderzoeken of de bestreden beslissing hierop een inbreuk pleegt. Bij de beoordeling of er al dan niet sprake is van een privé- en/of familie- en gezinsleven dient de Raad zich te plaatsen op het tijdstip waarop de bestreden beslissing is genomen (cf. EHRM 13 februari 2001, Ezzoudhi/Frankrijk, § 25; EHRM 31 oktober 2002, Yildiz/Oostenrijk, § 34; EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, § 21).

Artikel 8 van het EVRM definieert het begrip 'familie- en gezinsleven' noch het begrip 'privéleven'. Beide begrippen zijn autonome begrippen, die onafhankelijk van het nationale recht dienen te worden geïnterpreteerd.

Wat het bestaan van een familie- en gezinsleven betreft, moet vooreerst worden nagegaan of er sprake is van een familie of een gezin. Vervolgens moet blijken dat in de feiten de persoonlijke band tussen deze familie- of gezinsleden voldoende hecht is (cf. EHRM 12 juli 2001, K. en T./Finland, § 150).

Het begrip 'privéleven' wordt evenmin gedefinieerd in artikel 8 van het EVRM. Het EHRM benadrukt dat het begrip privéleven een brede term is en dat het mogelijk noch noodzakelijk is om er een exhaustieve definitie van te geven (EHRM 16 december 1992, Niemietz/Duitsland, § 29).

De beoordeling of er sprake kan zijn van een familie- en gezinsleven of van een privéleven of van beiden, is een feitenkwestie.

De volgende vraag die de Raad dient te onderzoeken is of er sprake is van een inmenging in het privé- en/of familie- en gezinsleven. Of daarvan daadwerkelijk sprake is moet nagezien worden of de vreemdeling voor de eerste keer om toelating heeft verzocht, dan wel of het gaat om de weigering van een voortgezet verblijf.

Gaat het namelijk om een eerste toelating dan oordeelt het EHRM dat er geen inmenging is en geschiedt geen toetsing aan de hand van het tweede lid van artikel 8 van het EVRM. In dit geval moet er volgens het EHRM onderzocht worden of er een positieve verplichting is voor de staat om het recht op privé- en/of familie- en gezinsleven te handhaven en te ontwikkelen (EHRM 28 november 1996, Ahmut/Nederland, § 63; EHRM 31 januari 2006, Rodrigues Da Silva en Hoogkamer/Nederland, § 38). Dit geschiedt aan de hand van de 'fair balance'-toets. Als na deze toets uit de belangenafweging blijkt dat er een positieve verplichting voor de staat is, dan is artikel 8 van het EVRM geschonden (EHRM 17 oktober 1986, Rees/The United Kingdom, § 37).

Gaat het om een weigering van een voortgezet verblijf dan aanvaardt het EHRM dat er een inmenging is en dan dient het tweede lid van artikel 8 van het EVRM in overweging te worden genomen. Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven en voor het familie- en gezinsleven is niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. Vanuit dit laatste standpunt is het de taak van de overheid om te bewijzen dat zij de bekommernis had om een juist evenwicht te bereiken tussen het beoogde doel en de ernst van de inbreuk.

Inzake immigratie heeft het EHRM er in beide voormelde gevallen en bij diverse gelegenheden aan herinnerd dat het EVRM als dusdanig geen enkel recht voor een vreemdeling waarborgt om het grondgebied van een staat waarvan hij geen onderdaan is, binnen te komen of er te verblijven (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, § 23; EHRM 26 maart 1992, Beldjoudi/Frankrijk, § 74; EHRM 18 februari 1991, Moustaquim/België, § 43). Artikel 8 van het EVRM kan evenmin zo worden geïnterpreteerd dat het voor een Staat de algemene verplichting inhoudt om de door vreemdelingen gemaakte keuze van de staat van gemeenschappelijk verblijf te respecteren en om de gezinshereniging op zijn grondgebied toe te staan (EHRM 31 januari 2006, Rodrigues Da Silva en Hoogkamer/Nederland, § 39). Met toepassing van een vaststaand beginsel van internationaal recht is het immers de taak van de Staat om de openbare orde te waarborgen en in het bijzonder in de uitoefening van zijn recht om de binnenkomst en het verblijf van niet-onderdanen te controleren (EHRM 12 oktober 2006, Mubilanzila Mayeka en Kaniki Mitunga/België, § 81; EHRM 18 februari 1991, Moustaquim/België, § 43; EHRM 28 mei 1985, Abdulaziz, Cabales en Balkandali/Verenigd Koninkrijk, § 67). De Staat is dus gemachtigd om de voorwaarden hiertoe vast te leggen.

Rekening houdend met het feit enerzijds dat de vereiste van artikel 8 van het EVRM, net zoals die van de overige bepalingen van het EVRM, te maken heeft met waarborgen en niet met de loutere goede wil of met praktische regelingen (EHRM 5 februari 2002, Conka/België, § 83), en anderzijds dat dit artikel primeert op de bepalingen van de Vreemdelingenwet (RvS 22 december 2010, nr. 210.029), is het de taak van de administratieve overheid om, vooraleer te beslissen, een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te doen van de zaak en dit op grond van de omstandigheden waarvan zij kennis heeft of zou moeten hebben.

Wanneer de verzoekende partij een schending van artikel 8 van het EVRM aanvoert, is het in de eerste plaats haar taak om, rekening houdend met de omstandigheden van de zaak, op voldoende precieze wijze het bestaan van het door haar ingeroepen privéleven en familie- en gezinsleven aan te tonen, alsook de wijze waarop de bestreden beslissing dit heeft geschonden.

De verzoekende partij ontkent niet in het verzoekschrift dat zij illegaal in het Rijk verblijft en preciseert dat zij sedert 20 augustus 2009 ononderbroken in België verblijft (pagina 1 en pagina 4 verzoekschrift). Dienaangaande merkt de Raad op dat dergelijk kort verblijf niet van die aard is dat kan aangenomen worden dat de banden die verzoeker heeft met zijn land van herkomst door dit verblijf zijn "doorgeknipt", zoals beweerd wordt in het verzoekschrift.

Voorts blijkt uit de wettelijke samenwoning dat verzoeker een gezin vormt met zijn levensgezel en haar kind sedert 27 augustus 2010, hetzij op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing recentelijk. Evenmin weerlegt de verzoekende partij de concrete motieven van de bestreden beslissing die doen besluiten dat zij niet aantoonbaar dat haar relatie met haar partner één jaar bestaat. De verwerende partij kon slechts rekening houden met de bewijsstukken die haar zijn meegedeeld en die door haar op kennelijk redelijke wijze zijn beoordeeld.

Aangezien niet wordt betwist dat het een eerste toegang betreft, is er in deze stand van het geding geen inmenging in het gezinsleven van de verzoekende partij.

In dit geval moet worden onderzocht of er een positieve verplichting is voor de Staat om het recht op gezinsleven te handhaven.

Teneinde de omvang van de verplichtingen die voor een Staat uit artikel 8, eerste lid van het EVRM voortvloeien te bepalen, dient in de eerste plaats te worden nagegaan of er hinderpalen worden aangevoerd voor het uitbouwen of het verderzetten van een normaal en effectief gezinsleven elders. Zolang er geen hinderpalen kunnen worden vastgesteld voor het leiden van een gezinsleven elders, zal er geen sprake zijn van een gebrek aan eerbiediging van het gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM.

De verzoekende partij heeft voor het nemen van de bestreden beslissing niet aan de verwerende partij kenbaar gemaakt dat het voor haar levensgezel onmogelijk was een gezinsleven elders uit te bouwen. De verzoekende partij wist of behoorde bovendien te weten dat zij niet op legale wijze in het land kon verblijven indien zij niet kon aantonen een geattesteerde duurzame en stabiele relatie te hebben met haar partner van minstens één jaar. Dergelijke bewijzen zijn niet aan het bestuur overgemaakt voor het nemen van de bestreden beslissing zoals de bestreden beslissing correct motiveert. De bestreden beslissing heeft voorts niet tot gevolg dat de verzoekende partij enig bestaand verblijfsrecht ontnomen wordt. Onder deze omstandigheden valt de eventuele tijdelijke scheiding van het 'gezin' niet onder de verantwoordelijkheid van de Belgische overheden (EHRM 20 maart 1991, 15.576/89, Cruz Varas/Zweden; RvS 4 maart 2002, nr. 104.270 en cfr. M. VAN DE PUTTE, "Straatsburg gaat vreemd", *T. Vreemd*. 1994, 3-16) en kan, in casu, geen schending van het gezinsleven worden vastgesteld, rekening houdend met het recentelijk ontstaan van het gezin en het gebrek aan bewijs van het aantonen van het bestaan van een eenjarige duurzame relatie met de partner. De Raad herinnert eraan dat hij zich bij de beoordeling van de zaak dient te plaatsen op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing en dat hij geen rekening kan houden met stukken die niet zijn kenbaar gemaakt aan de verwerende partij voor het nemen van de bestreden beslissing. Opdat een vreemdeling zich op artikel 8 van het EVRM zou kunnen beroepen, moet er immers niet alleen sprake zijn van een voldoende hechte relatie tussen de vreemdeling en diens familie, het moet ook bijzonder moeilijk zijn voor de vreemdeling om in zijn land van herkomst een familieleven te leiden (J. VANDE LANOTTE en Y. HAECK (eds.), *Handboek EVRM deel 2 Artikelsgewijze Commentaar*, Antwerpen-Oxford, Intersentia, 2004, p.754; RvS 20 juni 2008, nr. 2.923 (c)). Te dezen toont de verzoekende partij dergelijke onmogelijkheid niet aan. In haar

aanvraag en verzoekschrift voert zij met betrekking tot dit aspect een aantal blote beweringen aan, zonder deze in concreto aan te tonen of zelfs een begin van bewijs te leveren.

Evenmin heeft de verzoekende partij voor het nemen van de bestreden beslissing met de door haar overgemaakte bewijsstukken aangetoond dat haar privéleven geschonden is. Zoals verzoeker zelf opmerkt is haar verblijf in België recent, naar haar zeggen sedert 20 augustus 2009. Aangenomen kan worden dat de verzoekende partij weliswaar menselijke contacten en een sociaal leven heeft opgebouwd, vrienden heeft gemaakt, ingeburgerd is, kennis van de landstalen heeft en werk heeft. Deze elementen geven de verzoekende partij niet het recht op illegale wijze in België te verblijven en door het opbouwen van deze banden een recht op verblijf te verkrijgen (RvS 12 januari 2007, nr. 166.620). Ter zake weerlegt de verzoekende partij geenszins de motieven van de bestreden beslissing die correct en afdoend zijn en steunen vinden in het administratief dossier. Evenmin ontnemt de bestreden beslissing haar de verdere uitbouw van dit leven. Een tijdelijke terugkeer naar het land van herkomst om op legale wijze België binnen te komen en er legaal te verblijven verstoort het privéleven van de verzoekende partij niet in die mate dat er sprake kan zijn van een schending van artikel 8 EVRM. Bovendien oordeelde het Europees Hof voor de rechten van de mens in het arrest Nyanzi t. het Verenigd Koninkrijk, na te hebben vastgesteld dat de verzoekende partij geen gevestigde vreemdeling was en dat zij nooit een definitieve toelating had gekregen om in de betrokken lidstaat te verblijven, dat eender welk privéleven dat de verzoekende partij had opgebouwd tijdens haar verblijf in het Verenigd Koninkrijk, bij het afwegen van het legitieme publieke belang in een effectieve immigratiecontrole, niet tot gevolg zou hebben dat de uitwijzing een disproportionele inmenging in haar privéleven uitmaakte (EHRM, 8 april 2008, nr. 21878/06, Nyanzi/Verenigd Koninkrijk).

In zoverre de verzoekende partij verwijst naar de vriendschapsbanden die zij hier ten gevolge van haar integratie heeft uitgebouwd, dient te worden opgemerkt dat de Raad van State reeds meermaals heeft geoordeeld dat sociale relaties niet worden beschermd door artikel 8 EVRM (RvS 14 november 2005, nr. 151.290; RvS 15 februari 2005, nr. 140.615). Een schending van artikel 8 EVRM wordt niet aangetoond.

Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevententwintig mei tweeduizend en elf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN